

Written by மஹா

Sunday, 02 August 2015 11:02 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:24

ஓர் சில நிமிடங்களில் மீண்டும் வளிச்சத்திற்குள் நின்றோம். இடையில் விளக்குகள் அணைந்ததால் நாங்கள் பசிக் கொண்டு இருந்த விடயங்களும் விடுபட்டுப் போயின.

கதை இப்பொழுது நவம் அறிவுக் கட்டத்தில் நாங்கள் கண்ட நம்பிக்கை தளராத உள்ளங்களைப் பற்றிச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

பிபிசி தமிழ்ச் சேவையில் விவரணம் ஒன்றின் போது உறுதியோடு பசிய, 14 வயதிலேயே இரண்டு கைகளையும் இழந்த பெண்ணைச் சந்திக்க வேண்டுமென்பதில் எனது மனவிக் கு ஆர்வம் இருந்தது. நவம் அறிவுக் கட்டம் போயும் அவளைச் சந்திக்க முடியாது போய் விட்ட ஆதங்கத்தை மனைவி பிரபாகரனிடம் சொன்னார்.

„நீங்கள் சொல்லுறது சில வாவை எண்டு நினக்கிறன். அவ நவம் அறிவுக் கட்டத்திலை இல்லை. இங்கை கிட்டத்தான் இருக்கிறா.

„அந்தப் பிள்ளையை சந்திக்க வாய்ப்பிருக்கோ?“ எனது மனைவி கேட்டவாடன

„இப்பவே சந்திக்கலாம். புத்து நிமிசத்துக்குள்ளை ஆள் வந்திடும்“

பிரபாகரன் தனது பாதுகாவலர்களிடம் அந்தப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு வரச் சொன்னார்.

அவர் சொன்ன படி புத்தாவது நிமிடத்தில் கையில்லாத போதும் மனவலிமையோடு வாயாலும், காலாலும் எலகெரோனிக் துறையில் வலை செய்து கொண்டிருக்கும் சில வா தனது பெண் உதவியாளருடன் அங்கே நின்றார்.

சில வாவுக்கு கை போட்டால் என்ன..? அது முடியுமா..? என்ற கேள்விகள் எம்முள் எழ அது பற்றி கொல்கரிடம் கேட்டோம்.

‘மிகவும் சிரமமான விடயம். எலகெரோனிக் சம்பந்தப்பட்டது. காலபைப் பொருத்துற மாதிரி ஒன்றும் இலகுவான வலை இல்லை. நரம்புகளைக் கண்டறிஞ்சு, வயர்கள் பொருத்தி, பயிற்சி எடுத்து எக்ச்சகக்மான சிக்கல் பிபிசி வலை’ என்று கொல்கர்

Written by மஹா

Sunday, 02 August 2015 11:02 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:24

சொன்னான் .

„சிக்கலாகவே இருக்கட்டும் . இரண்டு கையில்லாத பண்ணைக்கு ஒரு கையாவது கொடுப்போம்“

„பயிற்சி எண்டிறு ஒரு நாளிலை இல்லலை . கொம்பியிட்டருக்குள்ளால சய்யிறது . அதுக்குக் கன நாட்கள் தவே . மற்றது அந்தப் பண்ணைக்கும் கொம்பியிட்டர் அறிவு இருக்கோணும்“

„பயிற்சி சய்யிறதை இஞ்சை ஆருக்காவது சொல்லிக் கொடுத்து அவர் அதை நடமைறவைப் படுத்துவார்“

கொல்கர் என்னவைப் பார்த்த பார்வையில் அவனது எரிச்சலும் , கோபமும் தெரிந்தது .

„ஒரு கையினர் எடை குறைஞ்சது ஏழு கிலோ வரும் . அதைத் தோள்பட்டையிலை பொருத்தி அந்த எடையைத் தாங்குறதே சிரமம்“

„அவர்கள் இஞ்சை எவ்வளவோ தாங்கீட்டீனம் . அந்தப் பிள்ளை இதையும் தாங்கும்“

„நீ நான் சொல்லுறதை விளங்க மறுக்கிறாய் . சரி விட . ஒரு கையினர் எவ்வளவு தெரியுமே? 35,000 யிரோவிலிருந்து 40,000 யிரோ வரும்“

„பணம் இங்கை பிரச்சனை இல்லலை . நீ சய்யியோ என்பதுதான் களேவி“

எனது இடவிடாத நச்சரிப்புக்குப் பின் கொல்கர் சொன்னான் „சய்யலாம் . புது ரெக்னிக் வந்திருக்கும் . அதை எல்லாம் நான் புதுசா படிக்கோணும் . நீ வற்புறுத்துறதால நான் இதற்கு ஒத்துக் கொள்ளுறன்“ கொல்கர் எங்கே மறுத்து விடவானோ என்று பயம் எனக்குள் இருந்தது . கொல்கர் இல்லா விட்டாலும் இன்னொருவரைக் கொண்டு கை பொருத்துவதை நடமைறவைப் படுத்த முடியும் . ஆனால் கொல்கர் போல் வரமா? அவன் சமத்தித்தால் சிரமங்கள் இல்லாது போனது .

நானும் கொல்கரும் நீண்ட நேரம் உரையாடியதை பிரபாகரன் அமையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் . பிரபாகரனிடம் கொல்கர் சொன்னதைச் சொன்னேன் .

„ஏழு கிலோதான்! அது பழகீட்டும் . இதுக்கான சகல சலவையையும் நான் தாறன்“

„பணம் ஒரு பிரச்சனையாக இல்லலை . அதையே மணிப் புனர்வாழ்வுக்கழகம் பார்க்கும்“

அந்தப் பிள்ளையின் கை நரம்புகள் இன்னும் வலையை சய்யுகிறதா . சய்யுகைக் கையைத் தோள்பட்டையில் பொருத்த வாய்ப்பிருக்கிறதா என, தான் பார்க்க வேண்டாமென்று கொல்கர் சொன்னான் . அதை பரிசோதிப்பதற்காக கொல்கரை அனுமதித்து விட்டு கட்டித்துக்கு வளையே நாங்கள் நின்றோம் . கொல்கருக்கு உதவியாக சலவையாடன வந்திருந்த பண்ணை உதவியாளரும் எனது மனவியும் நின்றார்கள் .

„மெத்தக் கடகைக்கு சின்னனிலை அடிக்கடி வாறனான் . அவையன் எங்கடைய நெருங்கின சொந்தக்காரர்“

Written by மஹிணா

Sunday, 02 August 2015 11:02 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:24

கட்டத்துக்கு வளையே நிற்கும் பொழுது சிறு வயதில் தந்தையுடன் பருத்தித்துறைக்கு தான் வந்த சில விடயங்களை பிரபாகரன் என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

கொல்கர் சலவாவை பரிசோதித்து விட்டு வளையே வந்தான். அவன் சலால்லப் போகும் வார்த்தையிலேயே எங்கள் நம்பிக்கை இருந்தது.

„செய்யலாம்“

அந்த வார்த்தை எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

இப்பொழுது அடுத்த களேவி „எப்பொழுது இந்த வலையை ஆரம்பிப்பது?“

இந்த வருடத்திற்கான எனது வருடாந்த விடயமுறையில் மிகுதியாக இன்னும் ஐந்து நாட்களே இருந்தன. சலவாவின் கைபொருத்தும் வலையை அடுத்த வருடத்திற்கு தள்ளிப் போனால் எடுத்துக் கொண்ட வலையில் ஈடுபாடு குறைய வாய்ப்பிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் யோசித்து விட்டு இந்த வருடத்துக்குள் செய்து முடிக்க வசதி இருக்கிறதா என கொல்கரைக் கேட்டேன்.

குறையை ஆறுமாதங்களாவது தனக்கு வண்டும் என்றான்

அவன் கேட்ட ஆறுமாதங்களாயின் அது நவம்பர் மாதத்தில் வருகிறது. நவம்பர் தாயகத்தில் மாவீரர்களைக் கௌரவிக்கும் மாதம். அந்த மாதம் வந்து இங்குள்ளவர்களுக்கு இடஞ்சல்கள் கொடுக்க விரும்பவில்லை.

ஓக்ரோபர் மாதக் கடையில் வசதிபடும்மா என கொல்கரைக் கேட்டேன். யோசித்து விட்டு சரி என்றான். „நாங்கள் கைகொண்டு ஓக்ரோபரில் வருகிறோம்“ என்று பிரபாகரனிடம் சொன்னேன்.

„நல்லது. ஓக்ரோபரிலை அவளுக்குக் கைகிடைக்கிறது. சந்தோசம்“ என்றார். சலவாவும் அது மகிழ்ச்சியைத் தந்திருந்தது. நன்றியோடு அண்ணனைப் பார்த்தான்.

இங்கு நான் ஏன் அண்ணன் என்று குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் அங்கே அவரை அண்ணன் என்றே பாசத்துடன் அழைப்பார்கள்.

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் தம்பியாக அழகைக் கப்பல்துறை இன்று அண்ணன் என்று பாசம் பொங்க அழகைக் கப்பல்துறை. தம்பிக்கு வயது கொஞ்சம் ஏறி விட்டது.

அவர்களுக்கு அவர் அண்ணன். எனக்கு?

சமய குறவர்களுக்கு தந்தையாக, தோழனாக, தலவனாக ஆண்டவன் இருந்தார் எனச் சொல்வார்கள். இங்கு ஆள்பவன் எனக்கு நண்பனாக நின்றார். அவரின் பச்சில் என்னிடம் காட்டிய உரிமையில் அதை நான் கண்டேன். அன்று நான் எதிர்பார்த்ததை விட எல்லாம் இனிமையாக நடந்தேன்.

„வாருங்கள் போட்டோ எடுத்துக் கொள்வோம்“ என்று பிரபாகரன் அழைத்தார்.

Written by மஹிணா

Sunday, 02 August 2015 11:02 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:24

„எங்கள் கமராவையும் பயன்படுத்துதலாமா?“ என மனவை கிடேட்டார்.

„தாராளமாக“ என்று அனுமதி தந்தார்.

என் மனவை கமராவை பிரபாகரனின் பாதுகாவலர் ஒருவரிடம் கொடுத்து படம் எடுக்கும் படி கிடேட்டுக் கொண்டார். அதைப் பார்த்து கொல்கரும் தனது கமராவைத் தடுக்கிக் காட்ட பிரபாகரன் சிரித்துக் கொண்டே தனது இன்னுமொரு பாதுகாப்பாளரிடம் „அதை வாங்கி போட்டோ எடு“ என கண்களால் ஜாடகை காட்டினார்.

மஹிணா கமராக் கள் ஒளித்தன. எந்தப் பக்கம் பார்ப்பது என்பது சற்று தடுமாற்றமாக இருந்தது.

„செல்வாவின் கை அளவுகள் துவேப்படுகின்றன. மற்றும் தோள்பட்டையை plaster of paris இல் அச்சு எடுத்துக் கொண்டு சினேறால் யரேமனியில் அந்தக் கையை வடிவமைக்கலாம்“ என கொல்கர் சொன்னான். அடுத்துநாளி பத்து மணிக்கு அதற்கான நேரம் குறிப்பிடப்பட்டது.

படங்கள் எடுத்து விடப்பெறும் நேரம். „அடுத்த முறை வரக்கூடாது பிள்ளைகளையும் கட்டிக் கொண்டு வாங்கோ“ என்று உரிமையுடன் எனது மனவைக்கு பிரபாகரன் சொன்னார்.

விடப்பெற்றோம்.

கொல்கர் விடப்பெறும்வதற்கு பிரபாகரனை நெருங்கிச் சினேற பொழுது „நன்றி மீண்டும் வருக“ என பிரபாகரன் சொல்ல, பாடமாகி வதைத் திருந்த வார்த்தைகள் மறந்து போக வறும் „நன்றி“ மட்டும் சொல்லி கை கொடுத்து கொல்கர் விடப்பெற்றான்.

வாகனத்தில் மீண்டும் வண்புறா நோக்கிய பயணம். நேரம் நன்றாகப் போய் விட்டது. பயண அலுப்போ தடுக்கமின்மையோ திரியவில்லை. பிரபாகரனுடனான சந்திப்பையே மனது அசைப்போட்டது. நித்திரை கொண்டால் எல்லாம் கனவு என்ற நிலை ஆகி விடும்மோ என்று ஒரு பயம். ஆகவே கண்கள் விழித்திருந்தன.

வாகனத்துக்குள் பார்த்தனே. யாரும் தடுங்கவில்லை. பார்த்த விழிகள் பார்த்தபடி இருக்க அவர்களது எண்ணங்களும் எங்கயேயோ போய் விட்டிருந்தன.

- ([தொடர்ச்சி](#))

- [மஹிணா](#)

Quelle - [Ponguthamizh](#)

- [நாட்டுக்குத் துவே எல்லாம் நாம் தரலாம் - 1](#)
- [நாட்டுக்குத் துவே எல்லாம் நாம் தரலாம் - 2](#)
- [நாட்டுக்குத் துவே எல்லாம் நாம் தரலாம் - 3](#)
- [நாட்டுக்குத் துவே எல்லாம் நாம் தரலாம் - 4](#)
- [நாட்டுக்குத் துவே எல்லாம் நாம் தரலாம் - 5](#)

